

ledes vil visse Forskrifter vedrørende Indretning af Handelsstalde samt et Tilsyn med disse være paakrævet, naar der fra disse Stalde skal forhandles tuberkulosefrit Kvæg.

Bestemmelsen maa iøvrigt ses i Sammenhæng med Bestemmelserne i § 15 om Salg af Dyr, der betegnes som tuberkulosefrie.

Til § 1, Stk. 4.

Bestemmelsen er ny. Fra forskellig Side har der i de senere Aar været Krav fremme om Indretning af særlige Afdelinger for tuberkulosefrit Kvæg med Henblik paa Opkøb af Slagtedyr uden Tuberkulose, saaledes at Opkøbere og Slagtere kunde undgaa Tab ved Kassation paa Grund af denne Sygdom og samtidig afregne disse Dyr højere til Producenterne.

Bestemmelsen maa anses for at kunne medvirke til at fremme Tuberkulosebekæmpelsen og maa iøvrigt ses i Sammenhæng med Bestemmelserne i §§ 15 og 16.

Til § 1, Stk. 5.

Bestemmelsen er ny, men hører naturligt med til Supplering af de foregaaende Bestemmelser.

Til § 1, Stk. 6.

Bestemmelsen er ny, men meget vigtig. Den tager særlig Sigte paa at beskytte Naboers Kvæg mod Smitte. Under de tiltagende Bestræbelser for at rense Kvægbesætningerne for Tuberkulose og for at holde de rensede Besætninger fri for Smitte har det været følt som et stærkt Savn, at der ikke fandtes Bestemmelser til at beskytte saadanne Besætninger mod Smitte fra tuberkuløse Nabobesætninger. Hidtil har det været Ejeren af den tuberkulosefrie Kvægbesætning, der ved Indhegning og paa anden Maade har maattet beskytte sin Besætning mod Smitte fra Nabobesætninger. Nu fastslaas der udtrykkeligt visse bestemte Forpligtelser for Ejere af tuberkuløse Besætninger og Besætninger, hvis Sundhedstilstand ikke er kendt. Hvad Bestemmelsen om særligt Hegn angaar, skal bemærkes, at Ejeren ikke af den Grund kan fritages for sin almindelige Hegnspligt, og at der heraf følger, at der ved Løsdrift skal opsættes og vedligeholdes dobbelt Hegn mod tuberkulosefrie Nabobesætninger.

Til § 1, Stk. 7.

Bestemmelsen er ny. Erfaringen har vist, at Smittespredning fra tuberkuløse Mennesker til Kvæg finder Sted i adskillige Tilfælde. Der kan være Tale om Infektion dels med den humane, dels med

den bovine Baciltype. Da den humane Baciltype hos Kvæget sædvanligvis kun giver Anledning til, at der opstaar forbigaaende Reaktionsevne hos Dyret, sjældnere til Dannelsen af tuberkuløse Processer, tænkes der med Bestemmelsen væsentligt paa Smitte fra Mennesker, der er inficeret med Kvægets Baciltype.

Det volder altid megen Vanskelighed at faa klarlagt Smittens Oprindelse i disse Tilfælde, idet Personalet ofte er uvilligt til at lade sig undersøge, ja i mange Tilfælde endog nægter blot at afgive Spytprøve til Undersøgelse. I flere Tilfælde af Nyinfektioner i Kvægbesætninger har Sagen syntes ret oplagt — alle andre Smittemuligheder har kunnet udelukkes — men af de før nævnte Grunde har man ikke formaet at fuldføre Undersøgelsen.

Trods disse Vanskeligheder konstaterede Veterinærdirektoratet i Forbindelse med Statens veterinære Serumlaboratorium i Løbet af 3—4 Aar 22 Tilfælde, i hvilke et Menneske med en af den bovine Baciltype foraarsaget Tuberkuloselidelse havde inficeret Kvæget. Paa de 22 Gaarde fandtes i alt 757 Dyr, hvoraf de 461 inficeredes. Paa et Par af Gaardene inficeredes ogsaa Svinebesætningen. Hyppigt drejer det sig om en ret stærk Smittespredning, som f. Eks. paa Nordfyn, hvor en Røgter inficerede samtlige 32 Dyr i Besætningen. Paa en Gaard paa Falster inficeredes 56 af Gaardens 65 Dyr. I 1935—36 smittede en Fodermester 2 Kvægbesætninger paa Taasinge, den første bestod af 28 Dyr, hvoraf de 25 smittedes, den anden bestod af 35 Dyr, hvoraf 17 inficeredes, inden der fattedes Mistanke til Fodermesteren. I 1937—38 var der en Fodermester, der paa Holbæk-egnen inficerede 2 Besætninger i Løbet af ret kort Tid. Det første Sted inficeredes 22 af 23 Dyr, det andet Sted 16 af 27 Dyr. Endelig blev i 1941 en Besætning paa Vestfyn inficeret gennem Fodermesteren, og 23 af 27 Dyr paaførtes Tuberkulose.

Det vil rimeligvis vise sig, at der kun bliver temmelig begrænset Brug for Bestemmelsen, men det maa erindres, at netop fuld Opklaring af Smittearsagen, naar der optræder Tuberkulinreaktioner i hidtil tuberkulosefrie Besætninger, er af stor Betydning. Det bliver derved ikke alene muligt at træffe de nødvendige Forholdsregler til at undgaa videre Smittespredning, men det styrker i væsentlig Grad Tiltroen til Tuberkulosebekæmpelsen, der ellers ikke sjældent er Genstand for Mistæneliggørelse ved saadanne Lejligheder, hvor en Besætningsejer mener at have gennemført alle